

Introduction to Round Two

1. Mishnah, Avot 1:7

נתאי הארבלי אומר הרחק משכן רע ואל תתחבר לרשע ואל תתיאש מן הפורענות:

Nitai of Arbel said: Distance yourself from a bad neighbour; Do not join a wicked person; Do not abandon hope of punishment.

2. Midrash, Avot d'Rabbi Natan I 9:5-6

כיצד? מלמד שיהא לבו של אדם מתפחד בכל יום ויאמר אוי לי שמא תבא עלי פורענות היום ושמא למחר ונמצא מתפחד בכל יום, שנאמר כן באיוב פחד פחדתי (איוב ג' כ"ה): דבר אחר אל תתיאש מן הפורענות כיצד בזמן שאדם רואה מה שבידו מצליח אל יאמר בשביל שזכיתי נתן לי המקום מאכל ומשתה בעולם הזה והקרן קיימת [לי] לעולם הבא. אלא יאמר אוי לי שמא לא נמצאת לי לפניו אלא זכות אחד בלבד נתן לי מאכל ומשתה בעולם הזה כדי שיאבדני לעולם הבא:

How? This teaches that one's heart should fear daily, saying, 'Woe is me, perhaps punishment will come upon me today or tomorrow!' He will then be afraid every day, as it is written regarding Job (Job 3:25), "I was very afraid."

Alternatively: "And do not give up hope of punishment" – How? When a person sees that his deeds succeed, he should not say, "Because I am righteous, Gd has given me food and drink in this world, and the core reward will last for me in the next world." Rather, he should say, "Woe is me, perhaps only one merit was found for me before Gd, and Gd gave me food and drink in this world in order to destroy me in the next world."

3. Carol Newsom, *The Book of Job: A Contest of Moral Imaginations*, pg. 118

Whenever I teach the book of Job, I find it almost impossible to get a class to entertain, even as a hypothetical possibility, that these poems might be true. It seems obvious that stories about the fate of the wicked are patently false. After all, the students can all name counterexamples. For myself, I do not know whether I believe the story told by the friends about the fate of the wicked is true. I do, however, think that it is one of the most complex, difficult and provocative claims made in the book, and that it is not adequately refuted in the way my students initially attempt.

Introduction to Eliphaz's second speech

4. Rambam, Guide of the Perplexed 3:23

דעת אליפז בזה המאורע הוא גם כן אחת מן הדעות הנאמרות בהשגחה, וזה שהוא אמר שכל מה שחל באיוב היה חולו על צד הדין, כי היו לו חטאים היה ראוי בגללם למה שחל בו... ולא סר אליפז מלכת בזה הדרך, ר"ל האמינו כל מה ששייג האדם שהוא במשפט, וחסרונותינו כלם אשר נתחייב בעבורם העונש תעלם ממנו השגתם ואפני התחייבנו העונש בעבורם.

Eliphaz's view on these events was like one of the views voiced regarding Divine supervision. [It is] as he said, that all that happened to Job was a function of justice, for Job had sins for which he deserved that which happened to him...

And Eliphaz never left this path, meaning his belief that whatever happens to a person is just, and that we fail to grasp all of our failings for which we deserve this punishment, and how we came to deserve punishment for them.

5. Malbim to 15:2

ודעת אליפז שהצלחת הרשע היא רק הצלחה מדומה, ואינה הצלחה אמיתית, שהגם שלפי ראות העין תראהו מצליח אוסף הון וחיל וקנינים, לבו תמיד מלא פחד, ודומה לו תמיד כאילו נרדף מפני חרב, וכאילו כבר השיגהו ריש ועוני וכל רעות הזמן, עד שלבו לא ישמח מעשרו וירגז וידאג ויתבהל תמיד...

Eliphaz believed that the success of the wicked is only imaginary success, not true success. Although the eye sees him to be successful, gathering wealth, might and acquisitions, his heart is always full of fear, perpetually imagining himself pursued by the sword, as though poverty and suffering and all of the evils of time have already caught him, to the point that his heart cannot rejoice in his wealth, and he is in turmoil, worried and upset always...

6. Outline of the chapter

- 15:1-16 – Rejecting Job's words against Gd
- 15:17-24 – The wicked suffer emotionally
- 15:25-35 – The wicked have no future

15:1-16 – Rejecting Job's words

7. Ralbag, Summary of the Chapter

תפר מההמון יראת ד' ית', כי ההמון לחולשת שכלם לא יראו מעשות רעות אלא מדאגה פן יענישם ד' ית', ולזה כשתאמר שלא יועיל הצדק שלא יבאו אלו הרעות אלא למי שבמערכתו בעת הלידה שיבואהו, אתה מפר יראת ד' ית' מההמון...

You will nullify reverence for Gd from the masses; the masses, with their poor intellects, fear performing evil only out of worry lest Gd punish them. Thus, when you say that righteousness will not prevent the arrival of evil, but that evil comes to one who is born under constellations which summon it, you nullify reverence for Gd from the masses...

8. Talmud, Bava Batra 16a

אמר רבא: בקש איוב לפטור את כל העולם כולו מן הדין, אמר לפניו: רבוננו של עולם, בראת שור פרסותיו סדוקות, בראת חמור פרסותיו קלוטות; בראת גן עדן, בראת גיהנם; בראת צדיקים, בראת רשעים, מי מעכב על ידך! ומאי אהדרו ליה חבריה [דאיוב]? "אף אתה תפר יראה ותגרע שיחה לפני קל" - ברא הקדוש ברוך הוא יצר הרע, ברא לו תורה תבלין.

Rava said: Job sought to exempt the entire world from judgment. He said before Gd: Master of the Universe! You created the ox with split hooves and You created the donkey with sealed hooves! You created Gan Eden and You created Gehennom! You created righteous people and You created wicked people! Who can stop You?

What did Job's friends respond? "You also nullify reverence and reduce *sichah* before Gd" – Gd created the *yetzer hara*, and He created Torah as an antidote for it.

9. Talmud, Pesachim 5a

רב נחמן בר יצחק אמר: ראשון - דמעיקרא משמע, דאמר קרא "הראשון אדם תולד."

Rav Nachman bar Yitzchak said: *Rishon* means "before", as in the verse, "Were you born before Adam?"

10. Metzudat David to 15:7-8

מה תבוז לדברי צופר על כי הוא צעיר לימים ואתה ישיש? וכי ראשון נולדת לאדם... וכאומר "מהו אשר הוא צעיר לימים? הלא יתכן שקבל אמריו ממי שקדם לך, אשר שפט גם הוא מן החוש אשר ראה ברוב הימים!"
ואם תתפאר למולו במרבית הידיעה הבאה מפאת החכמה, האם התבוננת בסוד אלוך להבין מסתוריו?...

Why do you mock the words of Tzofar because he is young and you are aged? Were you born before Adam... As if to say, "Why does his youth matter? Perhaps he received his statements from one who preceded you, who also judged from what he sensed in his long life!"

And should you glorify yourself before him due to the great knowledge that comes from wisdom – have you examined the secrets of Gd, to understand His mysteries?

11. Malbim to 15:11

התנחומין שינחמך קל על עצבון ידיך באדמה אשר אררה ד' ועל חיי העוה"ז הכלים ואובדים, ינחמך קל בדבר אשר לאט וכסה עמך, שהיא הנפש הרוחניות הלווה ומכוסה תחת מעטה הגויה והיא לוטה בסוד ד'...

The consolation Gd will provide you for your suffering on the land Gd has cursed, for life in this world which ends and is lost, Gd will console you with that which He has hidden with you, the spiritual soul which is concealed beneath the cloak of the body, concealed in the secret of Gd.

12. Metzudat David to 15:16

האדם הנתעב במעשיו והנבאש במעלליו ומרבה לעשות עול, כדרך השותה את המים אשר ירבה לשותות די ספוקו על כי אין הדרך לתת בעדו מחיר

Man is abhorrent in his deeds and repellent in his sins, and he increases corruption like one who drinks water, who drinks as much as he needs because one does not normally pay for it.

13. Talmud, Yoma 72b

אמר רבא: כל תלמיד חכם שאין תוכו כברו - אינו תלמיד חכם. אביי ואיתימא רבה בר עולא אמר: נקרא 'נתעב', שנאמר "אף כי נתעב ונאלח איש שתה כמים עולה."

Rava said: A Torah scholar who is not the same inside and out is not a Torah scholar. Abbaye, and some say Rabbah bar Ulla, said: He is called 'abhorrent', as in, "He is also abhorrent and impure, man, who drinks corruption like water."